

men udtrykker i Virkeligheden samme Hensigt. Naar Justitsministeriet ikke har kunnet acceptere Bestemmelsen i Lagtingets Formulering, skyldes dette, at der deri savnedes den formentlig nødvendige udtrykkelige Udtalelse, der maa findes i den eventuelle Lov, for at den i Paragrafens 2det Stykke omhandlede Bestemmelse skal kunne træffes i Regulativet, og for at Tvistigheder angaaende alle i 3die Stykke omtalte Regninger skal kunne afgøres administrativt.

I begge Henseender er nærværende Forslag imidlertid i fuld Overensstemmelse med hvad Lagtinget har ønsket.

Naar 2det Stykke henskyder Bestemmelsen af, hvorledes Udgifterne skal bæres, til senere Afgørelse, er Grunden den, at det maa anses for rettest, at de Handlende paa Færøerne forinden faar Lejlighed til at udtale sig.

ad § 7.

I denne Paragraf gives der Bestemmelser angaaende Overvragernes andre

Hovedvirksomheder: 1) at bringe Tilvirkningen af Fisk i deres Distrikter op paa det højest mulige Niveau, hvilket er lige saa vigtigt som deres Virksomhed vedrørende Vragningen, og 2) at være vejledende ved Bedømmelse af Fisk overhovedet; ved den sidste Foranstaltning tilstræbes at sikre de Handlende overfor Fiskerne. Udgifterne i førstnævnte Henseende bæres af Amtsrepartitionsfonden, i sidstnævnte Henseende af de private.

ad § 8.

Da hele Skibsladninger af Klipfisk udgør store Værdier og Bøderne maa staa i noget Forhold hertil, har man fundet det nødvendigt at sætte dem ret højt.

Det bemærkes sluttelig, at Instruksene eller Regulativerne for Overvragerne og Vragerne skal forelægges for Lagtinget i 1913 og derefter for Justitsministeriet. Amtets foreløbige Forslag til disse Arbejdsregulativer er aftrykte som Bilag 2 og 3.